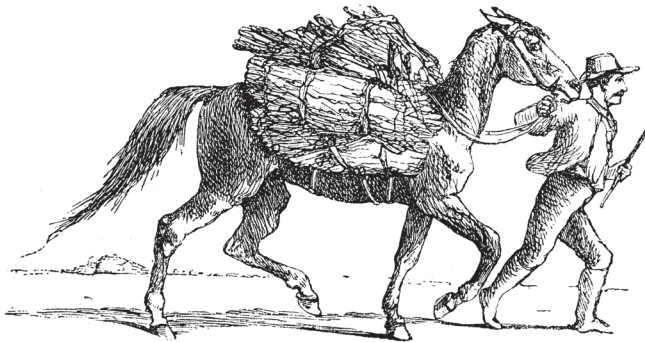

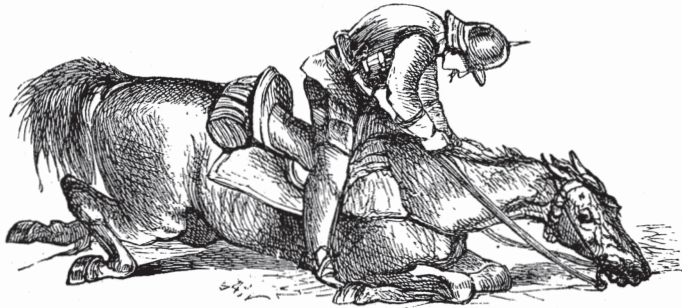
A ló és a lovas

A lovas nagy gondot fordított lovára. Amíg tartott a harc, úgy tekintette, mint minden bajban osztozó társát s jól is tartotta szénával, zabbal. — Mikor a háború véget ért, csak pulykát adott neki, nagy fanyalábokat hozatott vele az erdőről, szó-

val mindenféle terhes munkára fogta s ráadásul olykor meg is verte. Mikor a háború megint kiütött s a lovast a trombita zászlóhoz szólította, föltette lovára a hadi szerelvényt és maga, sisakot véve fel, ráült. A paripa nem bírta már többé a

terhet, összerokdadt a nagy súly alatt s így szólt a lovashoz :
 «Most már gyalog kell a háborúba menned, mert szamarat csi-

náltál belőlem! Hogy is várhatod, hogy egy perc alatt szamarából lóvá változzam át.»

A két kutya

Valakinek két kutyája volt : egyik vizsla, mellyel vadászni szokott, másik egy házőrző eb. Valahányszor jól sikerült vadászatból tért haza, a zsákmányból mindig jó részt juttatott a házőrzőnek. A vizsla ezt nehezen szívelte s szemrehányólag szólt pajtásának : «Igazán méltatlanság, hogy én annyit fáradjak, míg te, ki a vadászatban semmit sem segítesz, csak amúgy dús-kálsz fáradságos keresményekben!» — A házőrző eb így felelt : «Ne pirongass engem, barátom, hanem hibáztasd inkább gazdánkat, ki engem dologra nem szoktatott, hanem úgy nevelt, hogy mások szerezzék fáradságosan élelmemet.»

Ne hibáztasd a gyermekeket szülőik hibáiért.

A szőlőtő és a kecske

A szőlőtő szüret felé dús lombozattal bírt s rakva volt fürttel. Egy arrafelé járó kecske csípdesni kezdé ifjú hajtásait s leveleit. A szőlőtő így kiáltott rá : «Mért bántasz engem minden ok nélkül s miért legeled le lombomat? Nincs elég füved köröskörül? De meg leszek boszulva nemsokára ; mert ha te mostan leeszed is leveleimet, akár tövig elpusztítasz is, — mégis mi, szőlők, szolgáltatjuk a bort, mellyel téged leöntenek, midőn áldozatként oltárra visznek.

A tinó és az ökör

A tinó látva, hogy a járomba fogott ökör mily keményen dolgozik, még bosszantotta annak felemlítésével, hogy munkára kényszerítik. Kevéssel azután, mikor a termés be volt takarítva,

a gazda levette ökre nyakáról a jármot, a borjút meg összekötözte és az oltárhoz vitte, hogy az aratás örömnepének tiszteletére feláldozza. Az ökör ezt látva felkacagott s így szólt a tinóhoz: «Azért engedték ám eddig, hogy dologtalanul élj, mert arra voltál szánva, hogy feláldozzanak.»

A róka és a majom

Táncolt egyszer a majom az állatok gyűlésén s ügyes mozgása annyira tetszett, hogy királyuknak választották. A róka irígy szemmel nézte e megtiszteltetést s ugyanekkor véletlenül egy felállított kelepcére bukkant. Odavezette a majmot, elmondta, mily szép üregre talált, de nem akarná lakásul használni, hanem a király számára országos kincstárnak szánta; tanácsolja is, hogy vegye birtokába. A majom nem sejtett rosszat, odasietett, de a kelepében ragadt. Mikor pedig szemére hányta a rókának, hogy szándékosan ejtette törbe, ez így felelt: «Ugyan bizony édes majom uram, hát ennyi ésszel akartál te állat-király lenni?»

A folyóvizek és a tenger

A folyóvizek együttesen így panaszkodtak a tengernek: «Ugyan mi visz rá téged, hogy beléd folyó, iható édes-vizünket úgy megrontod, sóssá és ihatatlanná teszed?» — A tenger, látva, hogy a hibáztatás ellene szól, így felelt: «Kérlek, hát szünjete meg belém szakadni s vizek nem lesz sós többé.»

Sokan találnak hibát abban, ami tisztán az ő hasznukra van.
